

I samme Aar aabnede der sig imidlertid Udsigt til en Samarbejden mellem de 3 nordiske Riger for om muligt at tilvejebringe i alt Fald i det væsentlige overensstemmende Søløve for dem, og dette maatte forekomme Ministeriet at være i den Grad ønskeligt, at det ikke nærede nogen Tvivl om, at Forsøget burde gjøres og, indtil Resultatet deraf forelaa, Søløvforslaget for Danmarks Vedkommende stilles i Bero. Efter nærmere Forhandling med den svenske og den norske Regering blev det derfor ved allerhøjeste Kommissorium af 3. Februar 1883 overdraget en Kommission bestaaende af Højesteretsassessor Klein, som Formand, Professor Magen, Kommandør Wulff, Højesteretsadvokat Klubien og Grosserer H. Hanfen, at sammentræde med en svensk og en norsk Kommission, hver ligeledes bestaaende af 5 Medlemmer,*) for at tilvejebringe saavidt muligt overensstemmende Forslag til Revision af hvert Riges Søløve. Efter flere Samlinger — i Kjøbenhavn, i Stockholm, paa Modium i Norge og atter i Kjøbenhavn — foruden nogle Udvalgs møder, lykkedes det de 3 Kommissioner, paa Grundlag af det af den tidligere danske Kommission afgivne Søløvforslag, at afflutte deres Arbejder med Udgangen af Aaret 1886, saaledes at de i Marts 1887 til deres Regeringer kunde afgive i alt væsentligt overensstemmende, fuldstændige Søløvforslag for hvert især af de 3 Riger. Sagen var dog ikke hermed færdig, idet det svenske Lovforslag efter de forfatningsmæssige Bestemmelser i Sverige først maatte forelægges navnlig Landets højeste Domstol til Betænkning inden Regeringen der kunde tage sin Bestemmelse, ligesom det ogsaa i Norge ansaas for rettest at give forskellige Handels- og Søfarts-Foreninger Lejlighed til at udtale sig om Sagen. Det

Arbejde, som i denne Henseende særligt udkrævedes af den svenske Højesteret, maatte efter den Grundighed og Samvittighedsfuldhed, hvormed det udføres, kræve en længere Tid, og senere led Sagen nogen Standsning ved forskellige Omstændigheder, navnlig de gentagne Omstiftelser af Justitsminister i Sverige, saaledes at det, efter fornyet Forhandling mellem Regeringerne, ikke førend i Juli 1890 kunde overdrages 2 af den danske Kommissions Medlemmer, Højesteretsassessor Klein og Højesteretsadvokat Klubien, at sammentræde med 2 svenske og 2 norske Delegerede (henholdsvis Landskøbning Bergström og Revisionssekretær Afzelius samt Højesteretsadvokat Ihlen og Professor Platou) for ved Forhandling om de, særligt fra svensk og norsk Side, fremkomne Ændringsforslag til de af de 3 Kommissioner udarbejdede Søløvforslag, at forberede den størst mulige Overensstemmelse i de Lovforslag, som af Regeringerne maatte blive at forelægge de tre Rigers Folkerepresentationer. En saadan Forhandling mellem de Delegerede fandt Sted i Stockholm i Oktober Maaned s. A., og inden Aarets Udgang afgave de danske Delegerede til Justitsministeriet Beretning om Resultatet, der i det hele maatte betegnes som tilfredsstillende, forsaavidt der mellem alle de Delegerede var opnaaet Enighed, med Undtagelse af ganske enkelte Punkter, uden at der fra de Delegeredes Side fandtes nogen Betænelighed ved de i den Anledning i det tidligere Kommissionsforslag foretagne Ændringer, der for en stor Del ikkun kunde anses som Redaktionsændringer. Det i Overensstemmelse hermed reviderede Søløvforslag har Ministeriet ment at kunne tiltræde som vel egnet til at forelægges for Rigsdagen og skal i den Anledning ledsage det med de efterstaaende Bemærkninger.*)

*) For Sverige Landskøbning Bergström, Formand, daværende Professor Afzelius, Konsul Peyron, v. Herredshøveding, Dispathør Nyman og Direktør Appelberg; for Norge Højesteretsadvokat Ihlen, Formand, daværende Højesteretsassessor Platou, Konsul Gesty, Skibsreder Harbitz og Konsul, Dispathør Winge.

*) Der er ved Affattelsen af disse taget væsentligt Hensyn til de det danske Udkast fra 1882 ledsagende Motiver; særligt gælder enkelte Motiverne til det 7de og det 10de Kapitel, der under de senere Behandlinger kun ere undergaaede mindre bethende Ændringer.